

[Socialministeren.]

arbejdsløshedsydelse kunne udskydes, til regeringens lovforslag herom fremsættes.

Jeg henstiller derfor til de ærede forslagsstillere, at de trækker deres forslag tilbage.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg takker ministeren for gentagelse af de bemærkninger, han gjorde, da forslaget i forrige folketingsår var til behandling her i tinget.

Jeg hørte også med tilfredshed, at der var foregået forhandlinger mellem arbejdsløshedskasserne, ministeriet og arbejdsdirektoratet. Jeg må bare beklage, at man ikke allerede er kommet så vidt, at der foreligger et forslag, der indfrier de forventninger, som de arbejdsløse og arbejdsløshedskasserne med rette måtte nære på dette område, for det er jo rigtigt, som ministeren gjorde opmærksom på, at ministeren i forrige folketingsår understregede, at der var sket en forringelse i understøttelsen sammenlignet med den understøttelse, der blev ydet i 1934-35. Det er klart, at når det er tilfældet, må man jo sætte ind på at få en ændring netop på disse områder.

Jeg kunne have ønsket, at ministeren havde antydnet, på hvilke områder regeringen ønskede at sætte ind. Jeg savner enhver antydning heraf. Jeg synes, det ville have været såre naturligt, om ministeren havde lukket noget mere op for posen netop nu, hvor et af de store fagforbund gennem sin formand, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, har udtalt, at man må op på betydelig større sociale ydelser end dem, man har i øjeblikket, og enten man mangler indtægt som følge af sygdom, ulykkestilfælde eller arbejdsløshed, bør en ugentlig indtægt være på 156 kr. Det er klart, at vil man nå frem dertil, kan man forhøje dagpengemaximummet, børnetilskuddet, huslejhjælpen og naturligvis også brændselshjælpen, som jo dog kun får virkning for vinterhalvåret, men regeringen har som sagt ikke givet udtryk for noget som helst om, på hvilke punkter man ønsker at sætte ind.

Jeg gør opmærksom på, at vi har stillet forslag om forbedring også på andre områder. Vi tror nemlig, at det er nødvendigt, at den stivhed, som findes dels i loven, dels i administrationen, bringes ud af ver-

den. Det er jo en urimelighed, at den mand, der i vinterhalvåret har en ledighed på 39 dage, skal kunne ærgre sig grumt over, at han går glip af en brændselshjælp på 109 kr. Det er klart, at det ikke kan være rimeligt og rigtigt; det kan ej heller befordre den enkeltes lyst til at søge arbejde netop i en sådan periode. Alt det ønsker vi man skal komme ud over.

Vi gør også opmærksom på, at man på Arbejdsmandsforbundets Arbejdsløshedskasses delegeretmøde var inde på disse problemer og igen understregede, at man ønsker, at brændselshjælpen og huslejhjælpen skal ydes i forbindelse med den ugentlige hjælp, og det forekommer mig, at man nu må have klarhed over, om regeringen vil sætte ind her.

Ministeren siger, at vort lovforslag er uantageligt. Jeg forstod på modviljen i forrige samling, at det skyldes de mange penge, det ville koste. Jeg tror dog, man skal gøre sig klart, at når der er urimeligheder, når der er for lave understøttelsessatser, kan man ikke foretage en regulering, eller hvad man vil kalde det, på et mere gunstigt tidspunkt end det, vi befinder os på nu, og det forekommer mig, at det havde været det rette tidspunkt at få et forslag herom lagt frem til behandling her.

Finansministeren oplyste i går, at staten i det kommende finansår kan nedsætte sine udgifter til arbejdsløshedskasserne med 50 mill. kr. på grundlag af den ledighed, der har været i det foregående regnskabsår. Dette gælder staten; men kommunerne må jo også få en nedsættelse; hvor stor den bliver, ved jeg ikke, men det siger os dog noget om, at der står flere midler til rådighed for det offentlige til at sikre de arbejdsløse tålelige vilkår. Der var efter de tal, ministeren oplyste i fjor, i kassernes regnskabsår 1957-58 en udgift for det offentlige på 221,8 mill. kr., og den vil altså blive reduceret med mere end 50 mill. kr. Det beviser, at der er mulighed for at forøge de arbejdsløses understøttelse, uden at det offentlige skal udrede flere midler. Når jeg ser på de tal, der foreligger for arbejdsløsheden, forekommer det mig endog, at de tal, ministeren opererede med sidste år, ikke er af højere størrelsesorden, end at det ville være muligt at gennemføre alle de forslag, vi har stillet, uden at der blev